

учителям виконані. У Бельгії учням надає підтримку місцева адміністрація, яка підготувала для малозабезпечених сімей списані, але робочі комп'ютери.

У той же час у КНР, яка ще не так давно позиціонувалася світовим співтовариством як країна третього світу, Міністерство освіти організувало понад 24 тис. безкоштовних онлайн-курсів на 22 веб-платформах. Також на національну освітню веб-платформу були завантажені курси К-12 (назва китайської системи освіти, від дитячого садка до випуску зі школи). На сьогодні дистанційне навчання діє більш ніж в 300 містах КНР. Онлайн-навчання стартувало в Китаї ще на початку лютого, коли 600 тис. Вчителів по всій країні ознайомилися з комунікаційним додатком DingTalk, за допомогою якого зараз вчать мільйони школярів і студентів. І тепер тільки в Ухані понад 700 тис. учнів користуються цим додатком.

Освіта - це процес набуття навичок навчання. Є чотири роки, під час яких студент повинен навчитися вчитися. Після цього вчитися потрібно буде все життя, нескінченно отримуючи нову інформацію. Інтернет теж не завжди є помічником. У ньому можна знайти все що завгодно, тому потрібен викладач - людина, яка стане твоїм провідником. У зв'язку з цим змінюється і сенс освіти

Таким чином, коронавірусна криза різко прискорила перехід до онлайн-освіти після довгих років її повільного впровадження. Деякі експерти впевнені в тому, що людство пройшло точку неповернення в процесі переходу на цифрове освіту. Карантинні обмеження сприяли стимулюванню інновацій, які можуть трансформувати онлайн-навчання в майбутньому. Однак ці інновації можуть бути впроваджені в освітню систему тільки після освоєння здобувачами освіти таких компетентностей, як здатність до самостійної роботи над пошуком та засвоєнням навчального матеріалу, та здатність до раціонального мислення в умовах різнонаправлених інформаційних потоків та невизначенності джерел походження інформації. В цих умовах перехід на онлайн-навчання немислимий без в посилення ролі соціально-гуманітарних дисциплін в навчальному процесі та інноваційного підходу до курсу «Філософія» як джерела основ наукового мислення

УДК 091

Svitlana Pylypenko
Candidate of Philosophical Sciences,
Associate Professor, Doctorate of the Department of Philosophy
Kharkiv National Pedagogical University
named after G.S. Skovoroda

ECOLOGICAL CRISIS AS A MANIFESTATION OF EXISTENTIAL ANOMIE

One of the leading themes of modern philosophical and humanitarian discourse is the comprehension of the crisis processes at the beginning of the 21st century, among which researchers name both anthropological and ecological crises of a person. The main question arises about the ability of the Earth as a planet to ensure the life of

mankind: how many people can the planet Earth withstand? Scientists note that mankind begins “life on loan”: the planet’s renewable natural resources are gradually depleted. Every year the humanity uses resources 60 % more than the Earth is able to reproduce [1]. We are talking about “ecocide”, and this term is increasingly used to define the consequences of human activity, makes us turn to the problem of the anthropological crisis. To define this situation, Maffesoli uses the concept of “existential anomie”, which is associated with excessive rationalization of society [2, p. 24].

The concept of “ruin” appears as a symbol of the destruction of the terrestrial landscape, which can no longer be restored. The practices of destruction concern both the Earth and the person, the person’s confidence in his existence; the identity with the Earth is lost. A similar situation was described by Alexander Dovzhenko in the film “Earth”: technology has become a tool for inflicting injuries on the Earth and humans. There is a sense of the tragedy of life. Among the main problems, first of all, we are talking about the desertification of the Earth, the accumulation of toxic elements in the upper layers of the soil, but today a new danger has appeared – the possible contamination of the earth as a result of the burial of people who died from the pandemic.

Having defined himself as the master of the Earth, in fact, a man presented himself as a ruler who has absolute power, but this power, unfortunately, excluded responsibility for the Earth. Experts from the Institute for Soil Protection of Ukraine noted that chernozem is losing its fertility, which exceeds the permissible limits by almost 33 times (3.28 % – 3.16% versus 0.1 % over 25–30 years). The worst situation, in their opinion, is observed in the Volyn, Poltava, Kharkov and Khmelnytsky regions; we are talking about the degradation of agricultural land (about 40 %), despite the technological power [4].

At the turn of the millennium, Carl Sagan noted that the photograph of the Earth taken from Apollo 17 appeared as a “kind of icon” of the twentieth century and firstly provided an opportunity to see the entire Earth. This photograph differs from the images previously provided by both cartographers and satellites being not so much all-encompassing as the illusion of the absence of life on the planet, because humanity in its activities still remains invisible [3, p. 18]. Sagan tried to convey to everyone that a person, a “wanderer from the very beginning”, is only a part of the “thin film of life” in the context of the Universe. He emphasized that this photograph exposes human self-deception, which has “blossomed” over millennia, giving rise to arrogance, greatness, pride, and faith in one’s own eternity. Around us is infinite space, which “does not care” whether humanity will exist in the Universe.

Today it is the person who is responsible for the preservation of life/being as a co-existence in a situation of splitting of the natural world and human actions. An ecological catastrophe as a catastrophe of natural life/being is anthropic-ontological, because this also applies to human life: the ozone layer is destroyed, a decrease in fresh water is recorded, chemical pollution of soils and an increase in acid rain, etc. – all this testifies to the “deformation” of the Earth, becomes unsuitable for human

life/existence. Such collisions between a man and the Earth are reflected in the deterioration of health, negative dynamics of mortality/fertility, increased migration, breaking the gap between rich and poor countries, etc. Undoubtedly, anthropological and ecological crises are destroying human living space; therefore, both are dangerous for the coexistence of man and nature/Earth.

Reference:

1. Вчені заявили, що на Землі вже закінчився річний запас поновлюваних ресурсів. URL: <https://apostrophe.ua/news/society/science/2020-08-22/ucheniyie-zayavili-schto-na-zemle-uje-zakonchilsya-godovoy-zapas-vozobnovlyаемyih-resursov/207270>. (дата звернення: 15.10.2020).

2. Мафресолі М. Час племен : Занепад індивідуалізму у постмодерному суспільстві. Київ : Києво-Могилянська акад., 2018. 264 с.

3. Саган К. Блакитна п'ятка: космічне майбутнє людства / пер. з англ. Харків : КСД, 2019. 317 с.

4. Чорноземи втрачають свою родючість: експерти розповіли, які регіони в зоні ризику. 22 листоп. 2018 р. URL: <https://www.segoday.ua/ua/ukraine/chernozemy-teryayut-svoe-plodородie-eksperty-rasskazali-kakie-regiony-v-zone-riska-1188116.html>. (дата обращения: 07.03.2020).

УДК 091

Maria Fidrowska, DPh student, lecturer
National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"
Kharkiv, Ukraine

LOVE AND ITS FUNDAMENTAL MEANING

Being Christian society, we however forgot the main idea and principal of Christianity – the principal of love to thy neighbor and love to God. Love – said Christ, but our civilization started to do and to study everything except love, we studied intellect, world, organs but during two thousand years-history we still don't know exactly what love is.

Moreover there was a period – the period of rudimental theory in society when love was completely understood as something enemy-sort to us, we thought feelings prevent thinking, we thought feelings should be reduced and prevented, however we forgot that feelings are our principle according to Christianity.

Often, the concept of "love" is interpreted as a kind of thing that should be acquired, and partners in "love" consider each other, proceeding from the principle of "possessing" or "having". Explicit, and more often implicit, understanding of love from the standpoint of possession, from the standpoint of ownership is very common.

With regard to this understanding of love, E. Fromm wrote: "The fact is that such a "thing" as love does not exist. "Love" is an abstraction; maybe it is some kind of unearthly creature or goddess, although no one has yet been able to see this goddess with their own eyes. In reality, there is only an act of love. Loving is a form of productive activity. It involves the manifestation of interest and care, knowledge,